

SINTEZA OBSERVAȚIILOR

la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru modificarea și completarea unor reglementări privind condițiile și procedura de desemnare, precum și desemnarea furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), în calitate de autoritate națională care are ca obiectiv asigurarea condițiilor de exercitare a dreptului de acces la serviciul universal, ia măsurile necesare pentru desemnarea furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, astfel încât utilizatorii să aibă acces la un minim de servicii, în condiții de calitate și accesibilitate, în orice punct de pe teritoriul României.

ANCOM a supus consultării publice un proiect de decizie pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 3442/2007 privind condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale și a Deciziei președintelui ANCOM nr. 293/2009 privind desemnarea furnizorului de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale.

Prin proiectul de decizie supus consultării, ANCOM urmărește să asigure continuitatea în ceea ce privește accesul utilizatorilor la serviciile din sfera serviciului universal, în condițiile unei piețe aflate într-o ultimă etapă înainte de liberalizarea completă, parcurs stabilit la nivel european.

Perioada de consultare pentru proiectul Deciziei președintelui ANCOM pentru modificarea și completarea unor reglementări privind condițiile și procedura de desemnare, precum și desemnarea furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, publicat pe pagina de internet a ANCOM la data de 26 septembrie 2012, a expirat la data de 26 octombrie 2012.

Amendamentele aduse deciziilor anterior menționate prin intermediul prezentului proiect vizează prelungirea cu un an a calității de furnizor de serviciu universal a Companiei Naționale Poșta Română (CNPR), eliminarea dreptului rezervat acesteia de a furniza anumite servicii poștale, precum și stabilirea unui nou mecanism de compensare a eventualelor pierderi înregistrate de CNPR ca urmare a îndeplinirii obligațiilor de serviciu universal.

Astfel, ANCOM a propus prelungirea calității de furnizor de serviciu universal a CNPR cu un an, respectiv până la data de 31 decembrie 2013, dat fiind faptul că, în prezent, cadrul legislativ național este în curs de revizuire, în vederea respectării de către

România a obligației de a transpune ultimele modificări și completări ale legislației comunitare din domeniu, asigurând în continuare dreptul utilizatorilor de a beneficia de un set minim de servicii poștale la o anumită calitate și în condiții de accesibilitate, în orice localitate de pe teritoriul României, prin intermediul serviciului universal.

Totodată, termenul limită pentru liberalizarea completă a pieței serviciilor poștale, impus României de prevederile Directivei 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (Directiva a III-a), respectiv data de 31 decembrie 2012, determină și data limită până la care poate fi menținut dreptul rezervat de care beneficiază furnizorul de serviciu universal. Astfel, după această dată încetează dreptul exclusiv al CNPR de a presta servicii poștale având ca obiect trimiteri de corespondență, indiferent dacă livrarea acestora este accelerată sau nu, a căror greutate este mai mică de 50 de grame și al căror tarif este mai mic de 2 lei, ulterior orice furnizor de servicii poștale urmând să beneficieze de dreptul de a furniza astfel de servicii, conform cadrului legal în domeniu.

Modificările și completările proiectului de decizie urmăresc, de asemenea, stabilirea unui nou mecanism de compensare a costului net rezultat în urma furnizării serviciului universal, ca o consecință inevitabilă a încetării dreptului rezervat pentru furnizorul de serviciu universal.

În conformitate cu dispozițiile art. 135 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012 (în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011), ANCOM are obligația de a publica, pe pagina sa de internet, cu respectarea principiului confidențialității, un material de sinteză a observațiilor primite cu privire la măsurile supuse consultării publice în care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

Observațiile primite în cadrul perioadei de consultare cu privire la proiectul deciziei pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui ANRCTI nr. 3442/2007 și Deciziei președintelui ANCOM nr. 293/2009 se referă, în principal, la următoarele aspecte:

1. Un respondent a solicitat detalii referitoare la modificarea legislației primare în vigoare, în sensul liberalizării totale a pieței prin acordarea posibilității tuturor furnizorilor de servicii poștale de a presta serviciile având ca obiect trimiteri de corespondență, indiferent dacă livrarea acestora este accelerată sau nu, a căror greutate este mai mică de 50 de grame și al căror tarif este mai mic de 2 lei, servicii care în prezent fac obiectul dreptului exclusiv rezervat furnizorului de serviciu universal.

În prezent, sectorul serviciilor poștale este reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Conform prevederilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 *„Dreptul de a presta unul sau mai multe servicii poștale incluse în sfera serviciului universal, având ca obiect trimiteri de corespondență interne sau internaționale, indiferent dacă livrarea acestora este accelerată ori nu, a căror greutate este mai mică de 50 g și al căror tarif este mai mic decât de 2,5 ori tariful public corespunzător unei trimiteri de corespondență din prima treaptă de greutate a celei mai rapide categorii standard, poate fi rezervat de*

către autoritatea de reglementare furnizorului de serviciu universal, în măsura necesară îndeplinirii obligațiilor de serviciu universal care îi revin (s.n.)”.

Totodată, conform dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 *„Începând cu data expirării drepturilor rezervate conform art. 12, în măsura în care costul net asociat îndeplinirii obligațiilor de asigurare a serviciilor din sfera serviciului universal care revin unui furnizor de serviciu universal reprezintă o sarcină injustă pentru acesta, autoritatea de reglementare va decide suportarea partajată a acestui cost de către furnizorii de servicii poștale ori de către utilizatori (s.n.)”.*

Prin urmare, conform cadrului legal în vigoare ANCOM poate decide dacă și în ce măsură rezervă anumite servicii poștale furnizorului de serviciu universal, în vederea compensării costului net aferent îndeplinirii obligațiilor de serviciu universal.

În anul 2008, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Directiva a III-a, act normativ ce vizează atât liberalizarea totală a pieței interne a serviciilor poștale, cât și garantarea furnizării serviciului universal în condițiile unei piețe complet liberalizate. Totodată, directiva dispune că prevederile acesteia trebuie transpuse în legislația națională a României până cel târziu la data de 31 decembrie 2012.

În consecință, prin coroborarea prevederilor în vigoare din legislația națională cu dispozițiile Directivei a III-a, chiar în absența unor măsuri de transpunere în cadrul legislației primare naționale a prevederilor comunitare, ANCOM nu poate continua să rezerve anumite servicii furnizorului de serviciu universal. Astfel, proiectul de decizie supus consultării publice de către ANCOM vizează tocmai deschiderea accesului tuturor furnizorilor de servicii poștale la prestarea serviciilor rezervate în prezent furnizorului de serviciu universal, începând cu data de 1 ianuarie 2013, deși legislația primară menită să transpună noile prevederi comunitare este încă în fază de proiect¹.

În ceea ce privește responsabilitatea punerii de acord a legislației naționale cu prevederile directivelor europene, precizăm că, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) pct. 6 și 7 din Hotărârea Guvernului nr. 12/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, cu modificările și completările ulterioare, acest organ de specialitate al administrației publice centrale deține și atribuțiile privind: *„6. implementarea politicilor europene în domeniul serviciilor poștale, al tehnologiei informației, al serviciilor societății informaționale și ale societății bazate pe cunoaștere și al comunicațiilor electronice, cu excepția reglementărilor în domeniul alocării și atribuirii frecvențelor radio, prin elaborarea cadrului normativ aferent fiecărui sector;*

7. asigurarea cadrului legislativ și instituțional necesar pentru liberalizarea completă a piețelor de comunicații electronice și servicii poștale și armonizarea legislației naționale cu cea a Uniunii Europene în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale și ale societății bazate pe cunoaștere;”.

2. Nu este necesară stabilirea unui mecanism de compensare a pierderilor înregistrate de furnizorul de serviciu universal ca urmare a îndeplinirii obligațiilor de serviciu universal impuse, totodată această compensare neputând fi realizată prin contribuțiile financiare ale celorlalți furnizori de servicii poștale care prestează servicii similare, întrucât un astfel de mecanism este injust.

¹ În prezent, în dezbaterile Senatului României, există o inițiativă legislativă referitoare la serviciile poștale care poate fi consultată prin accesarea link-ului <http://senat.ro/Legis/PDF/2012/12b324FG.pdf>

Ținând cont de cele menționate la pct. 1, stabilirea unui mecanism de compensare a pierderilor înregistrate de furnizorul de serviciu universal ca urmare a executării obligațiilor de serviciu universal ce îi incumbă reprezintă o consecință a eliminării dreptului rezervat furnizorului de serviciu universal, acest mecanism fiind conceput ca principala sursă de finanțare a serviciului universal.

Neacordarea posibilității furnizorului de serviciu universal de a beneficia de compensarea eventualului cost net aferent serviciilor poștale pe care a fost desemnat să le furnizeze, echivalează cu suportarea integrală de către acesta a costurilor aferente furnizării serviciilor din sfera serviciului universal care constituie o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat, soluție ce contravine prevederilor legale europene și naționale în domeniu.

Astfel, conform dispozițiilor art. 7 alin. (3) și (4) din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind regulile comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale comunitare și îmbunătățirea calității serviciilor, cu modificările și completările ulterioare, „(3) În cazul în care un stat membru stabilește că obligațiile de serviciu universal, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, atrag un cost net, calculat în conformitate cu anexa I, și reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul (furnizorii) desemnat (desemnați), acesta poate să introducă:

(a) un mecanism de compensare a furnizorului (furnizorilor) în cauză, din fonduri publice; sau

(b) un mecanism de împărțire a costului net al obligațiilor de serviciu universal între furnizorii de servicii și/sau utilizatori.

(4) În cazul în care costul net este împărțit în conformitate cu alineatul (3) litera (b), statele membre pot stabili un fond de compensare care poate fi finanțat de furnizorii serviciilor și/sau din taxele plătite de utilizatori și este administrat, în acest scop, de un organism independent de beneficiar sau beneficiari. Statele membre pot condiționa acordarea de autorizații furnizorilor de servicii, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), de îndeplinirea obligației de a contribui financiar la acest fond sau de a respecta obligațiile de serviciu universal. Obligațiile de serviciu universal ale furnizorului (furnizorilor) de serviciu universal prevăzute la articolul 3 pot fi finanțate în acest mod.”

În acest sens, dispozițiile art. 14 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 prevăd că, începând cu data expirării drepturilor rezervate furnizorului de serviciu universal, compensarea costului net se realizează prin „suportarea partajată a acestuia de către furnizorii de servicii poștale ori de către utilizatori”. De asemenea, prevederile aceluiași act normativ stabilesc posibilitatea ANCOM de a apela la resursele financiare ale bugetului de stat în condițiile în care contribuțiile colectate de la furnizorii de servicii poștale ori de la utilizatorii acestor servicii sunt insuficiente pentru finanțarea întregului cost net solicitat de furnizorul de serviciu universal și determinat de autoritatea de reglementare ca fiind eligibil.

În consecință, ANCOM consideră că instituirea unui mecanism de compensare a costului net finanțat prin intermediul contribuțiilor furnizorilor de servicii poștale autorizați conform procedurii de autorizare generală pentru furnizarea de servicii din sfera serviciului universal sau de servicii care pot fi considerate ca substituibile acestora, constituie o măsură conformă cadrului legal european și național în domeniu.

3. Stabilirea și comunicarea, la data de 1 ianuarie 2013, a unui quantum estimativ al contribuțiilor financiare aferente furnizorilor de servicii poștale, precum și stabilirea până la aceeași dată a modalității concrete de constituire a fondului de compensare, respectiv din contribuțiile furnizorilor de servicii poștale sau contribuțiile utilizatorilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 12² din proiectul de decizie supus consultării, modalitatea de constituire a fondului de serviciu universal și implicit stabilirea contribuțiilor financiare efective ale furnizorilor de servicii poștale ori ale utilizatorilor finali reprezintă etape ce succed determinării efective a cuantumului necesarului de finanțare. Prin stabilirea acestei reglementări s-a urmărit optimizarea mecanismului de finanțare, eliminându-se astfel posibilitatea ca o parte din contribuțiile colectate să rămână neutilizate.

De altfel, așa cum reiese și din dispozițiile art. 7 alin. (3) și (4) din Directiva 97/67/CE, citate mai sus, cadrul european a instituit o succesiune a pașilor ce trebuie urmați în vederea compensării la cerere a costului net suportat de furnizorul de serviciu universal, prima etapă constând în identificarea unui cost net, urmată de analiza sarcinii inechitabile pe care ar reprezenta-o acest cost net pentru furnizorul de serviciu universal, și doar în ultimul rând stabilirea contribuției datorată de către fiecare furnizor/utilizator, în funcție de necesarul de compensare, urmată de colectarea acesteia.

Totodată, cuantumul contribuțiilor financiare aferente fiecărui furnizor de servicii poștale va fi stabilit și comunicat astfel încât contribuitorii să beneficieze de un orizont de timp predictibil pentru respectarea obligațiilor ce le revin în vederea colectării, respectiv virării contribuțiilor la fondul de compensare.

Având în vedere tot cele mai sus-menționate, ANCOM consideră că stabilirea modalității exacte de constituire a fondului de serviciu universal, prin contribuții colectate de la furnizorii de servicii poștale sau de la utilizatorii de servicii poștale, nu poate fi realizată anterior determinării costului net și stabilirii sumei ce urmează a fi compensată.

Prin urmare, în vederea respectării exigențelor legale cu privire la evitarea afectării viabilității economice a furnizorilor de servicii poștale ce contribuie la fondul de compensare, ANCOM va identifica sursa optimă de finanțare, precum și modalitatea de implementare a acesteia, urmând să le consulte public prin intermediul unui proiect de decizie.

4. Clarificarea perioadei de referință pentru calcularea contribuțiilor furnizorilor de servicii poștale la fondul de compensare.

Conform proiectului de decizie supus consultării, primul pas în vederea implementării mecanismului de finanțare propus prin proiectul de decizie îl constituie solicitarea transmisă de CNPR către ANCOM în scopul compensării costului net aferent furnizării serviciului universal. Ulterior, în baza informațiilor furnizate de CNPR în probarea costului net solicitat, ANCOM stabilește suma ce urmează a fi compensată, precum și modalitatea de compensare.

Astfel, în cazul finanțării serviciului universal prin intermediul contribuțiilor furnizorilor de servicii poștale, la determinarea cuantumului contribuției vor fi luate în considerare veniturile provenite din furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal sau a serviciilor care pot fi considerate ca substituibile acestora. În vederea identificării acestor venituri, ANCOM va utiliza "*Declarația privind veniturile obținute din activități de furnizare de rețele sau servicii de comunicații electronice și/sau de servicii poștale*" care, conform prevederilor art. 5 alin. (5) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2892/2007 privind procedura de determinare a anumitor obligații financiare ale furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice și ale furnizorilor de servicii poștale către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, trebuie depusă la ANCOM de fiecare furnizor, "[...] în termen de 5 zile de la expirarea termenului legal de depunere

a situațiilor financiare anuale la organele competente la care se înregistrează, potrivit legislației în vigoare”.

De asemenea, în situația în care furnizorii contribuitori nu transmit declarația prevăzută anterior, la determinarea cuantumului contribuțiilor individuale se va lua în calcul întreaga cifră de afaceri a acestora.

Prin urmare, la determinarea cuantumului contribuțiilor vor fi luate în considerare veniturile furnizorilor contribuitori provenite din furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal sau a serviciilor care pot fi considerate ca substituibile acestora sau, după caz, întreaga cifră de afaceri a acestora, aferente anului financiar pentru care a fost solicitată compensarea costului net, prima solicitare putând fi formulată în anul 2014 pentru serviciile furnizate de CNPR în anul 2013.

Conform dispozițiilor art. 12³ alin. (2) din proiectul de decizie supus consultării publice “substituibilitatea altor servicii poștale cu serviciile din sfera serviciului universal se analizează ținând cont, în principal, de tarifele acestor servicii, precum și de gradul de satisfacere a nevoilor utilizatorilor”.

În situația finanțării serviciului universal prin contribuțiile utilizatorilor de servicii poștale, taxa suplimentară ce va trebui aplicată acestor servicii va putea fi percepută ca parte componentă a tarifelor aferente serviciilor poștale furnizate, ulterior depunerii solicitării privind compensarea costului net de către CNPR și, în mod evident, ulterior identificării costului net ce va fi compensat prin fondul de serviciu universal.

5. Clarificarea faptului dacă utilizatorii serviciilor poștale furnizate de CNPR vor fi taxați în vederea constituirii fondului de compensare în cazul în care acesta va fi constituit din resurse financiare provenite de la utilizatorii finali

Conform dispozițiilor art. 12² alin. (1) din proiectul de decizie, compensarea costului net se poate face fie din resursele financiare ale furnizorilor de servicii poștale care furnizează servicii din sfera serviciului universal sau servicii care pot fi considerate ca substituibile acestora, fie din resursele financiare provenite din contribuțiile utilizatorilor serviciilor poștale, prin intermediul unei taxe aplicate serviciilor poștale pe care aceștia le utilizează.

Prin urmare, prevederile proiectului nu fac nicio distincție între utilizatorii de servicii poștale care vor contribui la fondul de compensare a costului net.

6. Dispozițiile art. 12² alin. (1) lit. a) și b) din proiectul de modificare și completare a Deciziei președintelui ANRCTI nr. 3442/2007 ar trebui să includă contribuțiile avute în vedere de ANCOM, lipsa unor mențiuni cu privire la cuantumul acestor contribuții conducând la situații arbitrare.

Având în vedere cele expuse la pct. 3 de mai sus, considerăm că stabilirea modalității exacte de constituire a fondului de serviciu universal, cu atât mai mult identificarea cuantumului contribuțiilor, nu poate fi realizată anterior determinării costului net și stabilirii sumei ce urmează a fi compensată.

7. Având în vedere atât supradimensionarea CNPR, cât și raportul Curții de Conturi cu privire la acest furnizor de servicii poștale, referirea la costurile nete ale CNPR din Anexa la proiectul de decizie supus consultării este incorectă în opinia respondentului, referirea trebuind să se facă la costurile care ar fi fost suportate de un furnizor de servicii poștale eficient.

Proiectul de decizie conține prevederi detaliate cu privire la metodologia ce trebuie aplicată în vederea determinării costului net ce urmează a fi compensat.

Solicitarea de compensare a costului net va cuprinde calculul costului net realizat conform metodologiei de calcul descrise în proiectul de decizie, însoțit de toate informațiile solicitate prin același act normativ în vederea justificării pierderii înregistrate ca urmare a furnizării serviciilor din sfera serviciului universal.

De asemenea, furnizorul de serviciu universal va avea obligația de a transmite ANCOM o situație privind costurile, veniturile și capitalul angajat aferente furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, certificată de un auditor independent.

În același timp, furnizorul de serviciu universal va avea obligația de a ține o evidență contabilă separată, în cadrul contabilității interne de gestiune, pentru activitățile care au legătură cu furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, astfel încât să asigure o imagine clară și fidelă a performanțelor activității de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, ca și cum aceasta ar fi realizată de o entitate distinctă.

Aceste informații vor permite ANCOM să verifice calculul costului net, să evalueze dacă eventualele pierderi reprezintă o sarcină injustă pentru furnizor și să compenseze furnizorul de serviciu universal într-un mod echitabil pentru pierderile pe care acesta le-a înregistrat ca urmare a furnizării serviciilor poștale, ca obligație de serviciu universal, într-o zonă în care prestarea unor astfel de servicii nu s-ar fi realizat în condiții comerciale normale, la standarde rezonabile de calitate, din motive de neprofitabilitate.

În vederea stabilirii costului net ce urmează a fi compensat se va avea în vedere eficiența costurilor aferente fiecărei unități poștale pe care furnizorul de serviciu universal a fost obligat să o deservească, pierderile datorate ineficienței neputând fi considerate costuri datorate serviciului universal.

Având în vedere toate cele mai sus menționate, considerăm că proiectul de decizie include suficiente garanții pentru o stabilire corectă, pe baze fundamentate obiectiv și transparent, a costului net aferent furnizării serviciilor poștale din sfera serviciului universal.

8. Participarea integratorilor/intermediarilor de corespondență la constituirea fondului de serviciu universal, aceștia fiind asimilați, în opinia respondentului, furnizorilor de servicii poștale.

Cu referire la acest aspect, menționăm faptul că impunerea în sarcina integratorilor/intermediarilor a obligației de a contribui financiar la constituirea fondului de serviciu universal nu este în acord cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 31/2002, care reprezintă cadrul legal în vigoare în ceea ce privește reglementarea serviciilor poștale, această măsură contravenind inclusiv dispozițiilor comunitare în domeniu. Astfel, așa cum am precizat și la punctele anterioare, atât cadrul legal național, cât și cel comunitar dispun că obligația de a contribui la fondul de serviciu universal incumbă fie furnizorilor de servicii poștale, fie utilizatorilor acestor servicii.

Afirmația respondentului conform căreia integratorii/intermediarii de corespondență sunt asimilați furnizorilor de servicii poștale nu poate fi acceptată întrucât activitatea prestată de aceștia ca intermediatori între unul sau mai mulți expeditori și furnizorul de servicii poștale, activitate constând, în tot sau în parte, în generarea și prelucrarea trimiterilor poștale și introducerea acestora în rețeaua poștală a unui furnizor de servicii poștale în vederea livrării la adresa indicată de expeditor, nu întrunește condițiile cumulative pentru a fi încadrată în definiția serviciilor poștale, astfel cum această activitate este definită de legislația în vigoare. În acest sens, reiterăm

prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002, potrivit cărora serviciile poștale sunt acele „servicii destinate publicului, constând în colectarea, sortarea, transportul și livrarea la destinatari a trimiterilor poștale [...]”.

În concluzie, acceptarea de către ANCOM a propunerii respondentului de impunere în sarcina integratorilor/intermediarilor a obligației de a contribui financiar la constituirea fondului de serviciu universal ar însemna încălcarea dispozițiilor legislației europene și naționale în vigoare.

9. Modificarea prevederilor art. 18 din Decizia președintelui ANCOM nr. 293/2009 astfel încât să fie eliminată obligația CNPR de a stabili și aplica tarife speciale în funcție de costurile ce sunt evitate datorită volumului mare de trimiteri poștale, față de situația în care serviciul, incluzând întreaga gamă de prestații aferente colectării, sortării, transportului și livrării, s-ar referi la o singură trimitere poștală.

Potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 „*stabilirea tarifelor speciale va ține seama de costurile ce sunt evitate, datorită volumului mare de trimiteri poștale, față de situația în care serviciul, incluzând întreaga gamă de prestații aferente colectării, sortării, transportului și livrării, s-ar referi la o singură trimitere poștală;*”

Având în vedere că legislația secundară este emisă de ANCOM în temeiul și cu respectarea legislației primare, prevederile proiectului de decizie supus consultării publice nu pot contraveni dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 31/2002.

10. Completarea indicatorilor solicitați de ANCOM prin intermediul Anexei la proiectul de decizie supus consultării publice cu o metodologie de calcul al acestora și definirea termenilor de „unitate poștală”, „alte trimiteri preluate”, „zona de livrare”, respectiv „zona” utilizați de ANCOM în cadrul metodologiei de calcul al costului net.

În ceea ce privește propunerea de completare a indicatorilor solicitați de ANCOM prin intermediul Anexei la proiectul de decizie supus consultării cu o metodologie de calcul, menționăm că nu este necesară stabilirea de către ANCOM a unei metodologii de calcul al acestora ținând cont că aceste elemente reprezintă input-uri ce vor trebui preluate de furnizorul de serviciu universal din evidențele contabile și/sau comerciale proprii. Singurele informații care nu sunt disponibile în evidențele contabile și/sau comerciale și pe care CNPR trebuie să le evalueze pe baza unor studii suplimentare sunt cele cuprinse în Tabelul 2 *Costurile și veniturile transferate de la unitățile poștale neprofitabile (i) la unitățile poștale operaționale (k) la nivel de unități*, Tabelul 4 *Majorarea costurilor unităților poștale operaționale pe categorii* și Tabelul 8 *Cuantificarea beneficiilor*. Astfel, CNPR va trebui să estimeze ponderea veniturilor realizate de unitățile neprofitabile care vor fi transferate către alte unități poștale în cazul în care unitățile neprofitabile ar fi desființate în lipsa obligațiilor de serviciu universal și, de asemenea, cu cât vor crește cheltuielile altor unități poștale ca urmare a preluării trimiterilor poștale din unitățile desființate (rândurile k din tabelul 2). Rezonabilitatea estimărilor realizate de CNPR va fi evaluată de ANCOM odată cu verificarea costului net al furnizării serviciului universal, în corelație cu celelalte informații operaționale furnizate de către CNPR.

Prin termenul de „unitate poștală” se înțelege orice unitate organizatorică a CNPR în care își desfășoară activitatea prin intermediul unui sediu public fix.

Prin termenul "alte trimiteri preluate" s-a urmărit acordarea posibilității furnizorului de serviciu universal de a include în calculul costului net orice altă categorie de trimiteri ce pot fi colectate, respectiv livrate de furnizorul de serviciu universal, în plus față de cele deja menționate de ANCOM prin intermediul indicatorilor din tabelul 5 al Anexei la proiectul de decizie.

Totodată, termenul "zonă" cuprins în tabelul 7 al aceleiași Anexa va fi înlocuit cu termenul "zonă de livrare" pentru evitarea oricărei confuzii legată de o posibilă interpretare diferită a celor doi termeni.